

ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Πολλά γράφονται τον τελευταίο καιρό για την “ανακίνηση” του θέματος των επαγγελματιών δικαιωμάτων, μεταξύ των ειδικοτήτων των διπλωματούχων μηχανικών. Διαβάζουμε παντού για το πόσο άθλιο είναι το σημερινό καθεστώς που συντηρεί και οξύνει τις συντεχνιακές αντιπαραθέσεις. Στο έδαφος αυτών των αντιπαραθέσεων, η Δ.Ε. με τις πρωτοβουλίες που παίρνει για “επιτροπές διαιτησίας” που, τάχα, “επιλύουν” ad hoc τα προβλήματα, όχι μόνο αποπροσανατολίζουν, αλλά οξύνουν το πρόβλημα, καθώς είναι σαφές ότι η “σαλαμοποίηση” και η αντιμετώπισή του χωρίς συνολικά κριτήρια και αρχές, αποτελούν ούτως ή άλλως κριτήρια ακόμα μεγαλύτερης χειροτέρευσης της, ήδη επαίσχυντης, σημερινής κατάστασης.

Από μια άποψη, το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η αντιμετώπιση του ζητήματος των επαγγελματιών δικαιωμάτων ως ανεξάρτητο θέμα. Όμως:

(α) Τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν είναι αποσυνδεδεμένα από τις εργασιακές σχέσεις. Το «δικαίωμα στην υπογραφή», στις συνθήκες των γενικευμένων ελαστικών εργασιακών σχέσεων που οδηγούν στους μισθωτούς με ΔΠΥ, στο νοίκιασμα της σφραγίδας στα μεγάλα γραφεία κλπ., έχει – τελικά – μικρή σημασία για την μεγάλη πλειοψηφία των μισθωτών μηχανικών.

(β) Τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν είναι αποσυνδεδεμένα από τις θέσεις εργασίας και το βαθμό συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης στους κλάδους της βιομηχανίας, των κατασκευών, των ΤΠΕ κλπ.. Το «δικαίωμα στην υπογραφή» δεν ανοίγει τις πόρτες των εργοστασίων που κλείνουν, δε θα δημιουργήσει τις μεγάλες κρατικές μονάδες (υδροηλεκτρικές, αλουμίνιο, πετροχημικό κλπ.) που δε γίνονται επειδή δεν τις επιτρέπει η ΕΕ, δε θα σώσει τον αυταπασχολούμενο από την πίεση των μονοπωλιακών ομίλων, δεν αποτρέπει τις απολύσεις.

(γ) Τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν είναι αποσυνδεδεμένα από τις κρατικές υπηρεσίες ελέγχου και αδειοδότησης των έργων και των εγκαταστάσεων, ούτε από το πλαίσιο των προδιαγραφών και των προτύπων σχετικά με την ποιότητα των έργων, τους ελεγκτικούς μηχανισμούς για την τήρησή τους και την ορθή εφαρμογή των μελετών στο στάδιο της εγκατάστασης/κατασκευής κλπ. Αλλιώς, το «δικαίωμα στην υπογραφή» μπορεί απλώς να σημαίνει το «δικαίωμα» στην ποινικοποίηση του απλού μηχανικού, στην αποσιώπηση των εργοδοτικών και κρατικών ευθυνών στη σύνταξη προδιαγραφών, στους ελέγχους, στη διαδικασία αδειοδότησης κλπ.

(δ) Τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν είναι αποσυνδεδεμένα από τους ακαδημαϊκούς τίτλους σπουδών, δε μπορεί να προκύπτουν ως ετερόκλητο άθροισμα σκόρπιων γνώσεων και επαγγελματικής πείρας και να προϋποθέτουν μια διαδικασία διαρκούς εξεταστικού κέντρου, σύμφωνα με όσα προβλέπουν οι κοινοτικές οδηγίες για την Παιδεία και την απελευθέρωση των λεγόμενων «κλειστών» επαγγελμάτων, με όχημα τα επαγγελματικά επιμελητήρια – κατεύθυνση στην οποία ευθυγραμμίζεται και το ΤΕΕ.

Μόνο στο πλαίσιο της πάλης για μια συνολική αντιπίθεση των εργαζόμενων μηχανικών και των εργαζόμενων γενικότερα, μπορεί να βρει προοδευτική λύση το πρόβλημα των επαγγελματιών δικαιωμάτων. Σ’ αυτό το πλαίσιο, θα συνεχίσουμε σε επόμενα σημειώματά μας την παρουσίαση βασικών μας θέσεων σχετικά με το ζήτημα αυτό.